

1. Žil jsem sám jak v plotě kůl třicet let a ještě půl,
nač bych dyl tu tíhu nes', žiju dál, však se mnou pes,
na ulici štěně to já našel jsem přejeté
a potom dlouhé dni mu věnoval svou péči nevšední,
bifteky a roštěné měl k jídlu řádně maštěné
a ještě nedojed' a už měl další přání praštěné,
ze štěněte už je dnes dospělej a velkej pes
a je mi neúplatně věren, avšak hroznej suverén.
 2. Všechno zná a všechno ví, chci něco říct - on to dopoví,
starost má, kdy chodím spát, co obědvám, kdy budu brát,
tuhle zlostí třesa sa, že mě slyšel v rozhlase,
a tak že správnou dikci ode dneška se mnou bude dřit,
tak jsem v kapli zaplakal, pštrosici jsem pštrosa dal,
i naolejovanou Julii jsem odolejoval,
krkem brk jsem musel dát, roli lorda Rolfa hrát,
nežli konečně byl spokojen můj pes - ten suverén.
 3. Můj byt psí už bouda je, ve mně pes má lokaje,
vezme tašku na zemi a pak takto káže mi:
skočíš tamhle do krámu a koupíš kilo salámu
a potom vedle v masně vezmeš krásně tučný uzený,
pak naproti v Pramenu mi koupíš Plzeň chlazenú,
a ty se za odměnu zastav do bufetu na menu,
a tak běhám po městě a koupím nákup za dvě stě,
a pak , když přijdu, dá se do kontroly cen, ten suverén.
 4. Jednou takhle nad ránem zvolal jsem: pryč s tyranem,
než tak dále žítí s ním, raději se ožením,
nato pes mě zavolal: tak řekni, koho by sis vzal,
jestliže Ludmilu, tak tu bych ti nedoporučoval,
ta má nohy hubené, a pak: chce Pepu, tebe ne,
a jestli máš na mysli Marii, tak přímo říkám "ne!",
Božena je bez věna a Hana je moc prohnaná,
a Pavla - to je známej škrob, ta má hluboko do kapsy,
řek' jsem, že mě napadá, že zbývá už jen Milada,
a on řek': nepřichází v úvahu, ta nemá ráda psy!
- *: Jako dřív vše zůstává, a kolik já už moh' mít žen,
koukněte, ta postava, jenže ten pes je suverén!